

Nr 679.

Av herr **Hansson** i Skediga, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 370, med förslag till uppbördsförordning, m. m.

I proposition nr 370 har Kungl. Maj:t framlagt förslag till reformering av uppbörden. Den nya uppbördsförordningen innebär, att skatten skall betalas i samband med inkomstens förvärvande. Alla torde vara ense om behovet av denna reform, som erbjuder stora fördelar framför det nuvarande systemet för skattens inbetalande. Emellertid har Kungl. Maj:ts förslag på ett par punkter givits en mindre lycklig utformning.

Vid indrivning av resterande skatt skola enligt förslaget till uppbördsförordning då det gäller utmätning utsökningslagens bestämmelser tillämpas med vissa undantag. I utsökningslagen 59 och 60 §§ stadgas, att utmätning icke må verkställas med mindre gäldenären underrättats därom senast dagen före utmätningen. I 70 § 3 mom. andra stycket föreslås, att utmätning även i gäldenärens frånvaro genast skall kunna förrättas utan att dylik under rättelse blivit honom meddelad.

En så hårdhänt behandling kan vara berättigad gentemot en skattepliktig som tredskas eller håller sig undan. Men den är icke försvarbar, när det gäller en lojal medborgare, som av någon anledning — sjukdom eller ekonomiska motgångar — icke kan betala sin skatt.

Enligt lagen den 9 april 1937 om verkställighet av bötesstraff stadgas: »Utom egendom som jämlikt 65 § utsökningslagen skall undantagas från utmätning må för böter ej heller tagas i mät fast och lös egendom, som i den bötfälldes näring erfordras för att åt honom, hans make och oförsörjda barn eller adoptivbarn bereda nödig bärning, och ej heller nödig bostad». Den tanke, som ligger bakom denna lagbestämmelse, är givetvis att det inte ligger i statens och kommunens intresse att indriva ådömda böter, om den betalningsskyldige därigenom ställes på bar backe och jämte sin familj faller det allmänna till last.

Samma synpunkter kunna med fog göras gällande, när det gäller indrivning av skatter. Det kan icke vara överensstämmande med samhällsnyttan att indriva skatt på sådant sätt, att den skattskyldige sedermera varken kan försörja sig eller sin familj eller genom sitt arbete tillföra stat och kommun skatter.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställas,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 370 med förslag till uppbördsförordning måtte besluta att 70 § skall erhålla följande lydelse:

70 §.

1 mom. Vad i 6 § — — — förrättar utmätning.

2 mom. Vid utmätning enligt denna förordning skola, med de förbehåll som i 3 mom. sägs, lända till efter rättelse *dels* utsökningslagens föreskrifter om verkställighet av utmätning, och vad därvid må undantagas, om utmätt egendoms försäljning, om fördelning av medel, som till följd av utmätning in-flutit, samt om klagan över mättningsmans förfarande och *dels* föreskrifterna i lag 9 april 1937 om verkställighet av bötesstraff 4 § andra stycket.

3 mom. Vad i utsökningslagen — — — denna förordning.

Utmätning må icke i gäldenärens frånvaro genast förrättas utan att sådan underrättelse, varom i 59 och 60 §§ utsökningslagen sägs, blivit honom meddelad. Skall utmätning ske av gäldenären tillhörig fast egendom, som finnes å annan ort än där han har sin hemvist, skall underrättelse jämte uppgift om förrättningsstället med rekommenderat tjänstebrev senast fjorton dagar före förrättningen avsändas till gäldenären under adress, som angivits i restlängden eller eljest kan av utmättningsmannen utrönas. Återkommer brevet — — — förre ägaren.

4 mom. Beträffande införsel — — — pension eller livränta.

Stockholm den 6 november 1945.

K. E. Hansson,
Skediga.
